

14 Dage i mange Tilfælde vilde være en kort Frist, ligesom det derhos er forudsat, at det endogsaa kunde være nødvendigt at lade en længere Tid hengaae, saaledes at man under visse Omstændigheder kunde give en Frist af 6 Uger med Kjendelsens Afgivelse, og naar visse Sager skulde være saa overordentlig vidtloftige, hvad man jo i den Slags Sager har haft Exempler paa, kunde man enten med Parternes Samtykke eller ved Bevilling fra Indenrigsministeriet give en endnu længere Udsættelse med Kjendelsens Afgivelse; det er ganske overensstemmende med hvad der finder Sted ved de ordinære Retter. Jeg skal med Hensyn til denne Paragraph endnu kun gjøre opmærksom paa, at, medens Frdn. af 1781 bestemmer, at, naar Kjendelsen er affagt, skal Amtmanden foranstaae en Udskrift deraf forkyndt for Parterne, saa have vi troet, at det Rigtigste vilde være at foreslaae, hvad der finder Sted i andre Extraretsager, at Parterne enten forud underrettes om, til hvilken Tid Kjendelsen vil blive affagt, eller i al Fald underrettes derom med et kort Barsel; det staaer da Parterne frit for, om de ville møde eller ikke, for at paahøre Kjendelsens Afgivelse, men de ere da underrettede derom, og, naar de ere underrettede, kunne de faae en Udskrift deraf, naar de bestille den, og forsaavidt de ønske den, medens derimod det, at Kjendelsen først forkyndes, efterat den er affagt, kun vilde lede til at opholde Sagen. Desuden maa der ogsaa i andre Tilfælde foregaae en Forkyndelse, nemlig naar den Berettigede vil gjøre Noget gjældende, som den Anden er dømt til at betale eller udføre, og den dobbelte Forkyndelse kunde da let give Anledning til Misforstaaelse.

§ 18 omhandler Omkostningsspørgsmaalet. Det overlades til Commissionen at fastsætte denne efter de Regler, som ere givne for visse Tilfælde, eller ialfald efter bedste Skjøn. Der er nemlig flere ældre Forordninger, som, idet de bestemme, hvorledes en vis Byrde skal fordeles, tillige have sagt, at i samme Forhold skulle Omkostningerne ved Landvæsenkommisſionerne fordeles, og i saadanne Sager vilde det da blive ved disse Regler, men iøvrigt være overladt til Commissionens Skjøn, hvil-

ket i det Væsentlige er den samme Regel, som følges ved de ordinære Retter, idet der ikke have sig nøiagtige Regler for Fordelingen af Omkostningerne mellem Parterne.

§ 19 indeholder nærmere Bestemmelser om, hvad Kjendelsen bør indeholde, under hvilken Tvang og inden hvilken Frist den skal efterkommes; men jeg troer ikke, at der er nogen Anledning til nærmere at udvikle dens Enkeltheder.

Indenrigsministeren: Som af den ærede Ordfører allerede bemærket, er der gjort den Forandring i Regjeringens Forslag, at, naar enten den ene af Parterne forlanger det, eller Landvæsenkommisſionen anseer det for nødvendigt, kan der tilkaldes en technisk sagkyndig Mand, som dog ikke tager Deel i Sagens Behandling og Paakjendelse, hvorimod han efter Regjeringens Forslag skulde tage Deel deri. Der kan anføres Grunde for begge disse Meningener; men Sagen er ikke af den Bigtighed, at jeg ikke skulde kunne tiltræde det, som her fra det ærede Udvalgs Side er fremsat. Med Hensyn til de andre Paragrapher har jeg iøvrigt for mit Bedkommende Intet at bemærke.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved

1) Udvalgets § 14 (see Anh. B, Sp. 36) vedtoges eenstemmig med 67 Stemmer;

2) Sammes § 15 (see sammesteds) vedtoges eenstemmig med 68 Stemmer;

3) Sammes § 16 (see sammesteds) vedtoges eenstemmig med 65 Stemmer;

4) Sammes § 17 (see sammesteds Spalte 36—37) vedtoges eenstemmig med 67 Stemmer;

5) Sammes § 18 (see sammesteds Sp. 37) vedtoges eenstemmig med 65 Stemmer;

6) Sammes § 19 (see sammesteds Sp. 38) vedtoges eenstemmig med 69 Stemmer.